Opłacono gotówką.

Nr. 37. 1936.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 12 września 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 25 sierpnia 1936 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc wrzesień 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z „Monitora Polskiego“ z dnia 31 sierpnia 1936 r. Nr. 201, poz. 366).

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 6. sierpnia 1936 r. L. D. V. 23502/2/36

w sprawie podatku dochodowego od zarobków robotników sezonowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu zezwala by przy wypłacaniu wynagrodzeń robotników sezonowych, zatrudnionych na robotach publicznych oraz w przemyśle budowlanym, nie potrącono podatku dochodowego o ile wynagrodzenie te, obliczone w stosunku rocznym, nie przekraczają kwoty 2500,00 zł.

Za robotników budowlanych w rozumieniu niniejszego zarządzenia należy uważać robotników żelbetonowych, murarzy, cieśli i pomoc budowlaną tylko wówczas, jeżeli charakter ich zatrudnienia jest sezonowy, a więc jeżeli nie są to robotnicy zatrudnieni przy robotach budowlanych, prowadzonych przez cały rok na terenie zakładów pracy przemysłu włókienniczego, metalowego czy innych z istoty swej produkcji, pracujących cały rok.

Niedobrana z tego tytułu kwoty podatku dochodowego Ministerstwo Skarbu umarza na zasadzie art. 123 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 14, poz. 134).

Ulga powyższa ma zastosowanie z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Podsekretarz Stanu:
(—) F. Świtalski.

Wyciąg z Dziennika Urzędowego — Ministerstwa Skarbu z dnia 10. sierpnia 1936 Nr. 21.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 czerwca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonania ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

(Ciąg dalszy z nr. 36.)

§ 15. Członkowie powiatowej komisji klasyfikacyjnej, nie będący urzędnikami państwowymi, składają przy obejmowaniu swych obowiązków przyrzeczenie, że obowiązki swe pełnić będą według najlepszej wiedzy i sumienia.

§ 16. Przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej kieruje pracami komisji, jest odpowiedzialny za terminowe i należyte wykonanie zadania komisji, zwołuje jej posiedzenia, ustala porządek obrad, kieruje obradami, zbiera materjały potrzebne do prac komisji, wykonywa jej uchwały oraz występuje w jej imieniu nazewnątrz.

§ 17. (1) Członkowie powiatowej komisji klasyfikacyjnej powinni być zawiadomieni o terminie posiedzenia komisji co najmniej na 7 dni przed posiedzeniem. Niemożność przybycia powinni członkowie bezzwłocznie usprawiedliwić. O ile pozostało dość czasu, przewodniczący zaprasza w tym przypadku na posiedzenie zastępcę.

(2) Powiatowa komisja klasyfikacyjna zdolna jest do powzięcia uchwał, jeżeli na jej posiedzeniu obecnych jest, oprócz przewodniczącego, co najmniej dwóch członków (zastępców członków), z których przynajmniej jeden z grona przedstawicieli bądź to samorządu gospodarczego bądź też terytorjalnego.

(3) Uchwały powiatowej komisji klasyfikacyjnej zapadają większością głosów obecnych członków (zastępców członków). Przewodniczący nie głosuje, lecz jedynie rozstrzyga w razie równości głosów.

(4) Członek, który przy głosowaniu nie zgodził się z większością, może żądać umieszczenia w protokóle jego odrębnego zdania.

§ 18. Przewodniczący i członkowie powiatowej komisji klasyfikacyjnej oraz ich zastępcy nie mogą uczestniczyć w posiedzeniach podczas obrad i uchwał, dotyczących klasyfikacji gruntów, należących do nich samych, do ich małżonków, krewnych i powinowatych w linji wstępnej i zstępnej albo w bocznej do drugiego stopnia, do osób, do których pozostają w stosunku opieki, kurateli lub przysposobienia, do ich pracodawców lub pracowników, albo też osób, których są prawnymi zastępcami lub pełnomocnikami.

§ 19. Z obrad i uchwał powiatowej komisji klasyfikacyjnej spisuje się protokóły, które podpisuje przewodniczący i protokólant.

Wojewódzkie komisje klasyfikacyjne.

§ 20. Wojewódzkie komisje klasyfikacyjne:

1) załatwiają zażalenia na postanowienia (§ 43 i 54) oraz odwołania (§ 49 ust. (1) i sprzeciwy (§ 49 ust. (2) od orzeczeń powiatowych komisyj klasyfikacyjnych,
2) dokonywują klasyfikacji gruntów, stanowiących własność Państwa, w porozumieniu z właściwą władzą,
3) opracowują projekty instrukcyj regionalnych przewidzianych w ust. (4) art. 3.
4) sprawują nadzór nad powiatowemi komisjami klasyfikacyjnemi, wydają im odpowiednie pouczenia i zarządzenia w celu zachowania jednolitości w postępowaniu i klasyfikowaniu.

§ 21. (1) Na obszar każdego województwa tworzy się jedną wojewódzką komisję klasyfikacyjną, z siedzibą przy izbie skarbowej.

(2) Na obszar województwa warszawskiego oraz m. st. Warszawy tworzy się jedną wojewódzką komisję klasyfikacyjną, czynną przy Izbie Skarbowej Okręgowej w Warszawie.

§ 22. Przewidziany w art. 7 skład wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, ulega na podstawie art. 10 na obszarze województw południowych i zachodnich tej zmianie, że w miejsce kierownika oddziału podatków realnych izby skarbowej wchodzi kierownik oddziału (referatu) katastralnego.

§ 23. Przewodniczącym wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej jest dyrektor izby skarbowej, przy której komisja jest czynna.

§ 24. W celu utworzenia wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, dyrektor izby skarbowej zwraca się pisemnie do izby rolniczej o wyznaczenie po czterech delegatów na członków i zastępców członków.

§ 25. (1) Członkowie i zastępcy członków wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, delegowani przez izby rolnicze, powinni posiadać wyższe wykształcenie rolnicze — o ile są przedstawicielami większej własności gruntowej, średnie lub niższe wykształcenie rolnicze — o ile są przedstawicielami mniejszej własności gruntowej, albo też — jedni i drudzy — wieloletnią praktykę rolniczą, oraz w miarę możności, doświadczenie w dziedzinie klasyfikacji gruntów.

(2) W razie delegowania przez izbę rolniczą osób nieposiadających przewidzianych w ust. (1) kwalifikacyj, dyrektor izby skarbowej zwraca się do izby rolniczej z żądaniem delegowania innych osób na członków i zastępców członków.

§ 26. (1) Do ważności uchwał wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej wymagana jest obecność, oprócz przewodniczącego, co najmniej czterech członków, z których przynajmniej jeden powinien być delegatem izby rolniczej.

(2) Pozatem do wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej mają odpowiednie zastosowanie przepisy ust. (1) § 12, pkt. 1), 2) i 4) ust. (1) oraz ust. (2), (3) i (4) § 13, ust. (2) § 14, § 15 i 16. ust. (1), (3) i (4) § 17 oraz § 18 i 19, z tem zastrzeżeniem, że, o ile chodzi o przepis ust. (3) § 13, od postanowienia przewodniczącego wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej służy zażalenie do Ministra Skarbu, a o ile chodzi o przepis ust. (4) § 13, wniosek przewodniczącego wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej powinien być poparty uchwałą Głównej Komisji Klasyfikacyjnej.

Główna Komisja Klasyfikacyjna.

§ 27. Główna Komisja Klasyfikacyjna:

1) rozpatruje i opinjuje projekty instrukcyj regionalnych, przewidzianych w ust. (4) art. 3, opracowane przez wojewódzkie komisje klasyfikacyjne;
2) przedstawia Ministrowi Skarbu wnioski co do podziału Państwa na okręgi rolnicze i leśne, oraz co do ustalenia stosunku współczynników pomiędzy temi okręgami oraz pomiędzy poszczególnemi kategorjami gruntów i klasami gruntów każdej kategorji.
3) opinjuje na żądanie Ministra Skarbu wszelkie projekty rozporządzeń i ogólnych zarządzeń dotyczące klasyfikacji gruntów;
4) w przypadkach, przewidzianych w art. 6, wydaje opinje, czy decyzje i orzeczenia powiatowych i wojewódzkich komisyj klasyfikacyjnych nie zostały powzięte z narusze-

niem materjalnych przepisów o klasyfikacji gruntów;

5) sprawuje nadzór nad powiatowemi i wojewódzkiemi komisjami klasyfikacyjnemi, wydaje odpowiednie pouczenia i zarządzenia w celu zachowania jednolitości w postępowaniu i klasyfikowaniu.

§ 28. (1) Do ważności uchwał Głównej Komisji Klasyfikacyjnej wymagana jest obecność, oprócz przewodniczącego, co najmniej sześciu członków.

(2) Pozatem do Głównej Komisji Klasyfikacyjnej mają odpowiednie zastosowanie przepisy ust. (1) § 12 pkt. 1) i 2) ust. (1) oraz ust. (2) § 13, § 15 i 16, ust. (1) § 17 oraz § 18 i 19.

Zaliczanie gruntów do poszczególnych kategoryj i klas.

§ 29. (1) Grunty o zmiennem użytkowaniu (łąka-rola, łąka-pastwisko i t. p.) traktuje się pod względem kategorji zależnie od ich naturalnych właściwości lub od przeważającego w ostatnich 5 latach użytkowania.

(2) W przypadkach wątpliwych o kategorji gruntów decyduje przeważający rodzaj użytkowania. W szczególności łąki i pastwiska zadrzewione oraz parki traktuje się jako łąki, lub też jako pastwiska, albo też jako grunty pod lasami.

(3) Za meljoracje, mające wpływ na zaliczenie gruntów do innej kategorji lub do wyższej klasy, uważa się tylko meljoracje trwałe, racjonalnie przeprowadzone. Jeżeli grunty tak zmeljorowane wymagają stałych nakładów na utrzymanie meljoracji i nakłady te są dostatecznej mierze czynione — zalicza się je o jedną klasę niżej.

(4) Za nakłady i zabiegi, powodujące przychodowość nietrwale wyższą od przeciętnej, uważa się nawożenie, marglowanie, wapnowanie, zagospodarowanie łąki i t. p.

(5) W przypadkach, gdy tabela załączona do art. 3 uzależnia zaliczenie gruntu do stosownej klasy od otrzymywanego plonu, należy brać pod uwagę plon przeciętny, osiągany w normalnych latach i w wyniku normalnej uprawy, chyba że tabela uwzględnia plony wyjątkowe.

(6) a) Powierzchnię gruntów pod wodami zamkniętemi ustala się na podstawie operatu technicznego, stanowiącego część składową księgi wodnej w myśl przepisów rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 7 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 468) wraz z ewentualnemi późniejszemi zmianami. Dla gruntów pod wodami zamkniętemi, nieposiadających operatu technicznego, powierzchnię właściwą ustala się według stanu faktycznego.

b) Przy klasyfikacji gruntów pod wodami zamkniętemi bierze się za podstawę jakość gleby i ich podglebia. Jeżeli z powodów technicznych klasyfikacja dna jest niemożliwa, klasyfikację należy przeprowadzić na podstawie bezpośrednio przylegających gruntów.

c) Na posiadaczu gruntów, ubiegającym się o obniżenie klasy gruntów pod wodami, ciąży dowód co do warunków uzasadniających obniżenie klasyfikacji. Również powinien on udowodnić jakość gleby i podglebia w razie kwestjonowania klasyfikacji, przeprowadzonej na podstawie przepisów lit. b).

d) Właściwą powierzchnię gruntów pod wodami otwartemi, ustala się według stanu faktycznego, przy normalnym poziomie wód.

e) Grunty, związane z użytkowaniem gruntów pod wodami, nie podlegające zaliczeniu do tej kategorji (wierzchowiny porosłe szuwarami lub trawami, groble i brzegi wód, bagna i t. p.) zalicza się do kategorji i klasy gruntów — zależnie od ich użytkowania (np. do odpowiedniej klasy łąk, pastwisk lub nieużytków).

(7) Drogi prywatne, oddane na stałe do użytku publicznego, traktuje się jako nieużytki, a nie oddane do użytku publicznego, zalicza się do tej samej kategorji i klasy, do której zaliczone zostały grunty przylegające. W przypadkach wątpliwych decyduje przeważająca kategorja i klasa tych gruntów.

(8) Grunty pod torami kolei prywatnych użytku publicznego traktuje się jako nieużytki, a grunty pod torami kolei prywatnych użytku prywatnego zalicza się do tej samej kategorji i klasy, do której zaliczone zostały grunty przylegające. W przypadkach wątpliwych decyduje przeważająca kategorja i klasa tych gruntów.

§ 30. (1) Grunty o obszarze do 1/4 ha, przylegające do gruntów innej kategorji należących do tego samego posiadacza, lub otoczone takiemiż gruntami, można zaliczyć do tej samej kategorji, do której należą grunty przylegające lub otaczające o obszarze co najmniej czterokrotnie większym. W przypadkach wątpliwych decyduje przeważająca kategorja gruntów przylegających lub otaczających.

(2) Grunty o obszarze do 1 ha, przylegające do należących do tego samego posiadacza gruntów tej samej kategorji lecz innej klasy, lub otoczone takiemiż gruntami, mogą być zaliczone do tej samej klasy, do której zaliczone zostały grunty przylegające lub otaczające o obszarze co najmniej czterokrotnie większym.

Pomiary gruntów.

§ 31. Wyniki klasyfikacji gruntów powinny być uwidocznione na planach istniejących, lub na planach sporządzonych na podstawie nowego pomiaru. Granice błędów w obliczaniu powierzchni nie powinny przekraczać w stosunku do ogólnych obszarów posiadłości gruntowych, jak również kategoryj i klas gruntów, 5% obliczonej powierzchni dla obszarów poniżej 3 ha, 4% dla obszarów od 3 — 10 ha, oraz 2% dla obszarów pozostałych.

Postępowanie klasyfikacyjne. Czynności przygotowawcze.

§ 32. (1) Zarządy gmin wiejskich i miejskich na obszarze województw środkowych i wschodnich oraz zarząd m. st. Warszawy, obowiązane są sporządzić i przesłać powiatowym komisjom klasyfikacyjnym wykazy (Wzór Nr. 1), obejmujące wszystkie posiadłości gruntowe, położone w każdej miejscowości.

(2) Na obszarze pozostałych województw zarządy gmin wiejskich i miejskich sporządzają i przesyłają powiatowym komisjom klasyfikacyjnym wykazy (Wzory Nr. 1 oraz 1-a) tylko na żądanie przewodniczącego komisji.

(3) Wykazy, o których mowa w ust. (1) i (2) powinny być sporządzone i przesłane powiatowym

komisjom klasyfikacyjnym w terminie dni 30, licząc od dnia utrzymania druków tych wykazów.

§ 33. Przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej zarządza:

1) zebranie wszelkich istniejących materjałów pomiarowych i innych, zawierających dane co do obszaru poszczególnych posiadłości gruntowych, sposobu użytkowania i jakości gruntów, wykorzystując w tym celu przepisy ust. (1) art. 9;

2) sprawdzenie przez mierniczego na gruncie zgodności zebranych materjałów pomiarowych ze stanem faktycznym;

3) dokonanie nowych pomiarów i uzupełnienie lub sporządzenie planów dla tych miejscowości, dla których materjałów pomiarowych albo wogóle brak, albo też istnieją, lecz nie nadają się dla celów klasyfikacji lub wymagają uzupełnienia.

§ 34. W miejscowościach, dla których plany istnieją, mierniczy, po stwierdzeniu w terenie zgodności planów z gruntem, uzgodni obszary gruntów, zawarte w wykazach (§ 32), z obszarami wykazanemi na planach.

§ 35. (1) W przypadkach, przewidzianych w pkt. 3) § 33, mierniczy przeprowadza pomiary, sporządza nowe plany lub uzupełnia istniejące i ustala obszary gruntów zgodnie z wynikami dokonanych pomiarów. Obszary gruntów, otrzymane z nowego pomiaru, mierniczy uzgadnia z obszarami podanemi w wykazach (§ 32).

(2) Plany, o których mowa w ust. (1), mają charakter dokumentu publicznego wyłącznie w odniesieniu do spraw związanych z klasyfikacją gruntów dla podatku gruntowego, co w tytule planu powinno być zaznaczone.

§ 36. (1) Po sprawdzeniu przez mierniczego istniejących materjałów pomiarowych i sporządzeniu nowych, przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej deleguje do każdej miejscowości klasyfikatora, którego zadaniem jest określić do jakich kategoryj i klas należy zaliczyć grunty tej miejscowości, przy zastosowaniu przepisów art. 3, tabeli klas gruntów, stanowiącej załącznik do tegoż artykułu oraz przepisów § 29 i 30.

(2) Dla celów określonych w ust. (1) obowiązuje stan faktyczny w dniu dokonywania czynności przez klasyfikatora.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 62 z dnia 18 sierpnia 1936 r.)

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić we wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.